

Hagen Hagensen (KF):

Når vi har en lovgivning om svangerskabsafbrydelse, er det væsentligste for mig at se, at det foretages på fuldt forsvarlig måde, og det er vel også derfor, man har gjort det således, at indgrebet skal foretages på et offentligt sygehus. Jeg må være betænkelig ved, at man skulle tage det væk fra sygehusene på nuværende stadium, men jeg vil meget gerne overveje, om man ikke med den udbygning af lægehuse o. lign. — det er allerede blevet nævnt — der er på tale, kunne nå frem til, måske også med anvendelse af andre metoder til svangerskabsafbrydelse, at gøre ambulante behandling, bl. a. i lægehuse, mulig. For der er jo en ganske given ting, som vi ikke kan lade være med at tænke på, nemlig at selve abortindgrebene betyder, at vores hospitaler er blevet ganske meget belastede, og der kan ofte være kødannelse af syge personer, der må vente, fordi vi jo også ved, at svangerskabsafbrydelse skal foretages inden for en kortere tid af svangerskabet.

Jeg kan ikke rigtig se, hvordan man egentlig ville komme meget videre med forslaget punkt 1. Forholdet er dog det — det er for øvrigt også nævnt af en anden ordfører — at man skal bruge alt det, der er på sygehuset, bortset fra lægen, ham kan man få udefra, men jeg har forståelsen af, at det også i meget høj grad er netop det andet, der bruges, medarbejdere, udstyr og alt, hvad dertil hører, der betyder belastningen af vore sygehuse.

Spørgsmålet om betaling mener jeg ikke kan komme på tale, således som forholdene er nu. Det står naturligvis enhver, der måtte ønske et indgreb foretaget, frit for at betale derfor, hvis man vælger en læge dertil. Det er muligt, det kan lade sig gøre, men kendsgerningen er jo i hvert fald den, at det i meget høj grad ville komme til — og det er også nævnt — at gå ud over en del af kvinderne, som måske ikke kunne få foretaget indgrebet af økonomiske grunde. Så ville vi desværre have i den grøft, vi var i for lang tid tilbage, før lovgivningen kom, at der var et ukendt antal illegale aborter, som vi simpelt hen ikke kunne være bekendt, også med stor fare for de pågældende kvinders liv.

Vi vil gerne se på forholdet omkring

punkt 1. Jeg tror bare ikke, det bliver den udformning, det har fået her, men vi vil arbejde hen på, at man måske kunne få udført indgreb ambulante i lægehuse efter de særlige metoder, der nu er ved at komme frem. Vi må dog indtil videre helt afvise, at der skulle ske nogen betaling i øvrigt for et felt, som slet ikke kan gøres op, for det er jo ikke alene sengedagene, man skal betale. Det vil blive særdeles vanskeligt overhovedet at komme igennem med det, og vi vil ikke gå med til betaling.

Poul Dam (SF):

Jeg forstod på justitsministeren, at forslaget første del er overflødig, fordi en sådan ordning allerede eksisterer, så det kan vi altså se bort fra.

Det andet punkt i forslaget er motiveret med et smukt ønske om at nedbringe antallet af aborter. Vi kan alle være enige om, at antallet af aborter er langt større, end man havde forestillet sig, da man gennemførte lovgivningen om den af kvinden selv afgjorte abort. Abort har vi jo, uanset det kristne evangelium, haft i lange tider. Vi overlod bare til nogle andre at bestemme, om aborten skulle gennemføres eller ej.

Det alt for store abortantal skyldes imidlertid ganske elementært et alt for stort antal uønskede graviditeter. Jeg tror, det er væsentligt at understrege, hvorfor vi har så mange uønskede graviditeter. Der har været en skrækkampagne i en sensationspræget presse, der har overdrevet risikoen ved en række antikonceptionelle midler, som har været højst uheldig og højst skadevirkende for mange.

Der er selvfølgelig tilfælde af sjuksk, der er tilfælde af uvidenhed. Jeg har forstået på nogle af dem, som er bekymret over det høje aborttal, at de ikke er interesseret i spredningen af større seksuallopplysning. Den, der hører radio søndag aften, vil vide, hvor mange unge der ringer ind og giver udtryk for en håbløs uvidenhed, som i masser af andre tilfælde, hvor der ikke ringes ind til radioens fortrinlige program, medfører uønskede graviditeter. Man kan ikke både tale imod det høje aborttal og tale imod forøget oplysning.

Så er der endelig spørgsmålet om økonomi, som vi også var inde på under det forrige